Înaltele culmi ale aprecierii în artă

On Octombrie 27, 2014

Vino cu idei precise asupra operei căreia intenționezi să-i dai viață, în sensul găsirii celei mai expresive forme de unicitate.

Serghei Eisenstein pornește la filmare cu idei precise asupra operei pe care o va realiza cu o clară viziune. Este primul său film sonor și dorește, pară-se, să aplice aici roadele întregii meditații teoretice din ultimii ani. Deși pornește fără echipament de sunet – acesta trebuia să apară abia la Harkov – filmează tot timpul ținând seama de soluțiile sonore ale fiecărei scene.

Le explică colaboratorilor: „La masa de montaj acest episod va fi tratat în același fel în care lucrează un compozitor la o fugă pe pentru voci. Materialul pe care îl filmăm acum este doar una din aceste voci. Cea mai mare parte va fi folosit pentru retroproiecții și transparențe, în timp ce prim-planurile vor crea o a doua voce în primul plan... A treia și a patra voce (sau temă, sau motiv) sunt în sunet – sunet și vorbă."

Întreaga construcție audio-vizuală a filmului - și fiecare filmare urmărește aceasta – are ca intenție realizarea unui film sonor devenit expresie a formei artistice specifice și a expresiei psihologice a realității. În același sens, al găsirii formei celei mai expresive, sunt construite și decorurile: uneori în linii de perspectivă exagerate, alteori stilizate cu intenții metaforice. *

Leadership: Pornești la realizarea unui „setup de update" cu niște elemente subiective care conferă originalitate modului de tratare a compoziției de referință?

Conținutul artei se extinde nu datorită a ceea ce rezultă din amestecul sau unirea mai multor forme de creație, ci datorită a ceea gândirea are de oferit mai original, în raport cu o axă a rezultantei de forțe care acționează simultan: o forță de structură, una de prefacere, una de continuitate și una de valorizare. Iar valorificarea potențialului artistic nu este doar o formă aferentă obiectivității care oferă certitudini, ci este și o formă derivată din subiectivitatea a ceea ce înseamnă „semnificativ", din activarea a ceea ce poate fi redat în altă formă și din acceptarea a ceea ce numim proiecții ale imaginarului.

Arta totală, menită să îmbine noi contraste ale formei de expresie care admit o abordare liniară a raporturilor dintre concepte și noțiuni, sub efectul unor inspirații paralele care se intersectează în punctul de reper stabil al creației, pretinde o anumită libertate a spiritului - sprijinit într-un fel de căutarea absolutului. Pretinde, mai ales, o anumită independență în fața unei realități care nu aude și nu vorbește, dar care se deschide mereu mai departe, împotriva aparențelor (care deteriorează percepția despre ce înseamnă „îmbunătățire") înainte de a deveni permanente.

În acest caz, „setup-ul de update" reprezintă o accentuare a tendinței de asociere a elementelor de noutate, care împinge mai departe granițele a ceea ce poți realiza prin intermediul științei, uneori prin exagerarea perspectivei de a privi lucrurile – între intuitiv și logic. Acest setup definește și conturează opera ta de creație, contribuind la generarea de anticipări și predicții ale elementelor de expresivitate prin adăugarea unui mixt de inovații care facilitează descoperirea legilor, corelațiilor, raporturilor dintre sensuri și forme, riguros concepute.

Creația ce devine o expresie psihologică a realității decurge din faptul că elementele separate puse în relație amorsează spațiul inerent formării unei imagini care încearcă să

răspundă la întrebarea: "Cum s-a ajuns aici?"

A porni la realizarea unui „setup de update” cu niște elemente subiective care conferă originalitate modului de tratare a compoziției de referință, înseamnă de fapt să încerci să exprimi o idee ajustând suita efectelor ei, efectuând cercetări asupra modului în care ea poate fi amplificată și exploatată la maxim. Pe scurt, înseamnă să adaugi facil plus valoare creației tale datorită rarității și unicității asigurate de gândirea care se caută pe sine, care se autoanalizează, formulând mereu noi constatări și interpretări.

Găsirea formei de exprimare a identității personale, prin intermediul ideii care leagă în mod productiv două lumi distincte ale artei – a viziunii și a interpretării – prin explorarea deliberată a tendințelor teoretice, începe de acolo de unde intenția se manifestă nu doar ca o conexiune pierdută între gânduri și întrebări, ci ca esență și structură a unei creații care se cere a fi investigată înainte de a fi împărtășită.

Aprecierea care ți se cuvine este un plus de respect pentru ceea reprezintă esența ta autentică în exercitarea actului de creație, chiar și în lipsa elementelor definitorii ale "formei" finale a lucrării.

Înaltele culmi ale aprecierii în artă domină tot ceea ce încerci să proiectezi asupra celorlalți, tot ceea ce încerci sa transmiți prin intermediul creației, în vederea îndeplinirii criteriilor de performanță autoimpuse, clar definite și recunoscute. Aprecierea este o formă de respect pentru ceea ce faci raportat la ceea ce ești.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/inaltele-culmi-ale-aprecierii-in-arta.html